

Lov kan træde ud i Livet. Men saa bliver Spørgsmaalet: Hvad koster dette? Det kan man ikke komme bort fra ved at sige, at selve den her foreslaaede Lov koster ikke synderligt. Nej, det gør den i Virkeligheden ikke, men hvilke Følger har den? Den tidligere Justitsministers Opgivelser af Udgifternes Størrelse omtalte jeg før med et vist Forbehold, idet det er mig bekendt, at den højtærede Minister mener at kunne reducere Udgifterne meget betydeligt. Men at de alligevel blive meget betydelige efter Landets Forhold, er der neppe Tvivl om.

Holger Petersen: Da jeg anser det for at være en aldeles uholdbar Situation, at vi have en Lov som Retsplejeloven hvilende paa tredie Aar, da jeg betragter denne saa overordentlig vigtige Lovs Gennemførelse som absolut nødvendig, og da jeg endelig ikke kan indse, at dens Gennemførelse kan virke ødelæggende paa Statens Finanser, beklager jeg, at jeg ikke kan stemme for mine Meningsfællers Ændringsforslag, men vil stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Birch: Jeg havde tænkt mig, at det ærede Udvalg havde fæstet sin Opmærksomhed lidt skarpere paa Bestemmelsen i Lovforslagets § 7, men da der ikke er stillet noget Ændringsforslag dertil, og da der er en stærk Antydning af, at der vil komme en fornyet Forhandling mellem den højtærede Minister og det ærede Udvalg inden tredie Behandling, vil jeg gerne gøre en Henstilling om en Ændring i 2det Stykke af § 7 med Hensyn til de Beløb, der skulle udbetales til Politifunktionærer, hvad enten det bliver Assistenten foruden Betjentene, eller det kun bliver Betjente. Der staar i § 7, at paa Tjenesterejser, som medføre Fraværelse fra Hjemmet i over 12 Timer, tilkommer der dem Dagpenge, som beregnes til 3 Kr. for hvert halve Døgn eller Del af et saadant, Rejsten varer. Jeg forudsætter, at de fleste af disse Betjente ville være paa Rejse den meste Tid af Aaret; det kan ikke være Meningen, at de skulle opholde sig i deres Hjem eller paa det Sted, hvor deres Station er, men at der bliver sagt til dem: Nu kunne I rejse ud i Jurisdiktionerne i Morgen og Overmorgen og gennemstrefte dem paa Kryds og tværs og se, om der er noget der. Det vil ganske sikkert have til Følge, at Betjentene rejse ud fra Morgenstunden, f. Eks. Kl. 6, og det skulde gaa ganske mærkeligt til, om de kunde være tilbage Kl. 6 om Aftenen. De kunne

komme Kl. 7 eller Kl. 8 og maaske ogsaa med et senere Tog. Det skulde være mærkeligt, om en saadan Betjents Rejse ikke vil være en 13—14 Timer. Saa er han berettiget til en hel Dags Diæter, 6 Kr. Det forekommer mig, at det kan blive en ret betydelig Udgift, som dog maaske ikke er paaregnet ved Gennemførelsen af dette Lovforslag. Naar den højtærede Minister nævnte en Sum af 85,000 Kr. som den Udgift, han antager, Loven vil medføre, er jeg meget tilbøjelig til at tro, at hvis disse Dagpengebestemmelser skulde fastholdes, vil Udgiften naa op til 120,000 Kr. aarlig. Jeg vil derfor, hvis der bliver en yderligere Forhandling inden tredie Behandling, bede det ærede Udvalg om at tage under Overvejelse, om man ikke kunde knytte den Begrænsning til Udbetaling af Dagpenge, at der kun maa udbetales Dagpenge for en hel Dag, naar der er en Nats Ophold paa fremmede Steder. Jeg gaar ud fra, at en Person, der er ude i 13—14 Timer i en Landjurisdiktion, eller hvor det nu er, maa kunne leve for 3 Kr.; først naar Fraværelse medfører Natteophold, maa han have et højere Beløb.

Maa jeg, da jeg nu har Ordet, blot tilføje med Hensyn til Spørgsmaalet, om vi skulde vedtage første Afsnit af Lovforslaget, sige, at det forekommer mig, at der jo for Tiden og, desværre kan man gerne sige, i flere Aar ikke eller i alt Fald neppe vil komme et Tidspunkt til Gennemførelse af en Reform, der vil medføre flere Millioners Udgift for Statskassen. Derfor mener jeg, at man kunde komme til at se paa dette Forslag saaledes, at naar vi — forhaabentlig hurtigere, end vi nu tro — komme dertil, at vi synes, at vi kunne gennemføre Retsreformen, ville vi ganske sikkert faa meget god Tid til tillige at gennemføre disse tre Paragraffer, der omhandle det lokale Politi. Naar vi først erkomne saa vidt, at man kan se, at Retsplejereformen kan gennemføres om et, to eller tre Aar, maa man ogsaa hurtigt kunne gennemføre den Ordning, der er nødvendig med Hensyn til Forøgelsen af det kommunale Politi.

Justitsministeren (Bülow): Jeg skal til den sidste ærede Taler sige, at med Hensyn til Diæterne er jeg ganske enig i, at der kun bør gives fuldt Vederlag, naar de paagældende ere borte om Natten, og jeg skal med Glæde acceptere en Ændring i saa Henseende. Men dertil indskrænker Enigheden sig ogsaa. Jeg tror ikke, at Gennemførelsen af Retsplejereformen vil